

מ"ת 1247/07/14 - מדינת ישראל נגד יבגני קובליוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 1247-07-14 מדינת ישראל נ' קובליוב

בפני מבקשים נגד משיבים	כב' השופט דן סעדון
מדינת ישראל	
יבגני קובליוב	

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות. במקביל עתרה המשיבה להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו. מחומר הראיות עולה לכאורה כי המבקש נהג כאשר בגופו ריכוז אלכוהול של 660 מ"ג לליטר אוויר נשוף. המבקש כשל במבחני הביצוע. בעברו של המבקש הרשעה קודמת משנת 2013 שעניינה נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

2. בעקבות דיון שהתקיים בבקשת המשיבה, שוחרר המבקש בתנאים שונים ובהם "מעצר בית לילי". כעת, מקץ חודשיים בהם נתון המבקש בתנאי שחרור אלה, מבלי שנזקפה לחובתו כל הפרה של התנאים, עותר המבקש לבטל את מעצר הבית הלילי. טענת המבקש בהקשר זה היא כי הוא מעולם לא הפר כל צו שיפוטי האוסר עליו לנהוג, לא כעת ולא בתיק הקודם - במסגרתו הורשע בעבירה של נהיגה בהשפעת אלכוהול - שם הוטלו עליו 11 חודשי פסילה בפועל. המבקשת טוען כי תנאי שחרורו הנוכחיים מגבילים את יכולתו לתפקד בעבודתו ועם משפחתו. עוד נאמר כי חלוף הזמן ממועד המעצר הראשוני ועד היום סייע למבקש להפנים את השלכותיו של מעשהו, לכאורה.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, לא חלף זמן ניכר ממועד שחרורו של המבקש ועד היום על מנת שניתן יהיה לשקול בחיוב בקשה זו. עוד מפנה המשיבה להתנהלותו לכאורה של המבקש וטוענת למניפולטיביות המעוררת חששות. אין גם טענה כי השתנה דבר מה בנסיבות המצדיק עיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש. לבסוף קבל ב"כ המשיבה על מה שכונה "שיטת הסלאמי" היינו מצב שבו חל כרסום הדרגתי ומתמשך בהגבלות על חירותו של המבקש.

דין והכרעה

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, מצאתי לקבל את הבקשה באופן שמעצר הבית הלילי שהוטל על המבקש - יבוטל.

5. אין חולק כי עיקר המסוכנות הנשקפת מן המבקש נעוצה בנהיגתו. טול מן המבקש את הנהיגה ומנעת את המסוכנות. בנסיבות אלה עולה השאלה האם קיים חשש מבוסס לכך שהמבקש, שנפסל לנהיגה עד תום ההליכים בעניינו, יפר את הצו האוסר עליו לנהוג בעת שהוא פסול לנהיגה. הואיל והמקור היחיד לנסות ולהעריך לעניין זה נעוץ בעבר הרי שאם לשפוט על פי עברו של המבקש, חשש שכזה הוא נמוך ביותר, אם בכלל. במה דברים אמורים? המבקש היה פסול לנהיגה משך 11 חודשים ומעולם לא נרשמה נגדו באותה תקופה ממושכת הפרה של צו הפסילה. זאת ועוד: במסגרת תיק זה היה המבקש חופשי משך כל שעות היום ו"מעצרו" הוגבל רק לשעות הלילה. חרף העובדה שלרשות המבקש עמדו שעות רבות מן היממה בהן היה יכול לנהוג - הוא לא עשה כן ואף לא הפר את תנאי מעצר הבית הלילי שהוטל עליו. ער אני לטענת ב"כ המשיבה בדבר התנהלות מניפולטיבית לכאורה של המבקש בעת שנתפס אולם כנגד כך קיימות אינדיקציות כבדות משקל, כאמור, מהן עולה כי ספק גדול אם המבקש יפר את הצו האוסר עליו לנהוג.

6. אין בידי לקבל את הטענה כי טרם חלף "זמן ניכר" ממועד שחרורו של המבקש. חלוף הזמן לצורך הליך זה אינו נמדד במונחים מוחלטים אלא במונחים יחסיים המשקפים את נקודת האיזון הראויה בכל שלב של ההליך בין חירותו של המבקש לבין האינטרס הציבורי. בשים לב לכך שחלפו חודשיים ללא כל הפרה של הצו הפוסל את המבקש לנהיגה ומבלי שהופרו תנאי שחרורו של המבקש ומשחלף די והותר זמן על מנת לאפשר למבקש לעכל כדבעי את מעשיו והשלכותיהם (השווה: עמ"ת (ת"א) 41528-06-14 **אלון פליישר נ' מדינת ישראל**) (לא פורסם) (חלוף חודש וחצי עד לשחרור העורר ממעצר בית לילי כשבעברו עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים) נחה דעתי כי ראוי ליתן אימון במבקש במובן זה שהגבלה על "מעצר הבית הלילי" תוסר. מטעם זה, אגב, אין בידי לקבל את הביקורת שהעלתה המשיבה על התנהלות המבקש לפיה כביכול מדובר בשיטת "סלאמי" שבו המבקש נוגס באופן הדרגתי בהגבלות על תנאי שחרורו. הסרת ההגבלות כפועל יוצא של חלוף הזמן ועמידת המבקש בתנאי שחרורו אינם משקפים "שיטת סלאמי" אלא את ההכרה של הדין בכך שנקודת האיזון בין חירותו של אדם העומד לדין לבין האינטרס הציבורי היא דינאמית ולא סטאטית.

7. לאור כל האמור אני מקבל את הבקשה ומבטל את מרכיב "מעצר הבית הלילי" בהחלטה המורה על שחרורו של המבקש בתנאים. אין שינוי ביחס ליתר רכיבי ההחלטה.

הצדדים.